

OKAN MÜDERRİSOĞLU

Nisan 2017: Muhalefetin yeniden inşası

Nisan ayındaki referandumu benzersiz kılan yanı, sistem değişikliğinden öte sonuçlar üretmesi olacak. Anayasa ile birlikte, seçim, siyasi partiler, kamu yönetimi, personel rejimi, hatta vergi yasalarının da değiştiği çok özellikli bir dönem bizi karşılayacak.

Zorlu dönüşümün, seçmen eliyle "**zorunlu dönüşüme**" evrileceği günler de Türkiye'yi bekliyor.

Türk seçmeni Kasım 2002'de, o güne dek bıktırıcı, yıpratıcı ve vesayetçi çizgide ilerleyen siyasi yapıya, sandık marifetiyle demokratik müdahalesini gerçekleştirmiş ve "**iktidarı yeniden yapılandırmıştı.**" Aradan geçen 15 yıl içinde, seçmen ne kadar fırsat tanıdıysa da siyasetin muhalefet tarafı bir türlü düzenlenemedi.

Muhalefet yenilenmedikçe, yeniden inşa edilmedikçe hem siyasetteki asimetri hem de toplumun bir kesimindeki stres arttı. Fikirlerinin iktidar olamayacağını gören kitleler, siyasetten soğumaya, siyaset dışı unsurlara göz kırpmaya başladı. Bu problematik muhalefetten umutsuzluk ve arayış hali hâlâ geçerli... 15 Temmuz gecesi, darbe girişiminin peşine takılan ve aniden çark eden yüzbinleri başka türlü açıklamak da mümkün değil zaten.

Peki, ne demek istiyoruz?

İddiamız şu:

Seçmen, iki ay sonra sadece anayasa paketine "**evet**" demekle kalmayacak, muhalefetteki değişime de "**evet**" demiş olacak. Siyaset kurumunun kendi içinde başaramadığı değişimi, yine sandık eliyle ve yine demokratik yollarla gerçekleştirecek.

Nisandan sonra sadece devlet yönetiminde değil, muhalefette de hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Açık ve bir seri seçim başarısızlığına rağmen, "**küçük olsun benim olsun**" misali, parti genel başkanlığı koltukları korunamayacak. Cumhurbaşkanlığı'na aday olamayan, aday olup da yarışı kaybeden muhalefet liderleri tarihteki yerini alırken, yeni isimlere, yeni fikirlere, yeni projelere, yeni birlikteliklere kapı aralanacak.

Yüzde 50.01oyla iktidarı kazanmak için daha çok çalışmak, daha çok grubu bir araya getirerek farklılıkları kucaklamak gerekecek.

Anayasa reformu, 1980'deki darbenin izleri tümüyle silinceye, yepyeni ve sivil bir anayasa yazılıncaya kadar devam edecek bir süreçtir. Nisanda kat edilecek mesafeyle, Cumhurbaşkanı merkezli kamu

idaresine uyum sağlama yeteneği kadar, Meclis'in seçmen tabanı ile bağlarını güçlendirme ve iktidarı denetleme kimliğini pekiştirmesi de önem kazanacaktır. Muhtemelen, bir süre eski alışkanlıklar da sürecektir. Vekiller, icra organının doğal uzantısı gibi devlette iş ve işlem takip etme tarzını yavaş da olsa geride bırakarak, yasama faaliyetini ve hesap sorma rolünü içselleştirecektir. Halkla ilişkilerin gücü ile iktidar gücü arasındaki ince çizgi ise bundan sonra yapılacak tüm seçimlerin belirleyici unsuruna dönüşecektir.

Tabii bu arada biriken riskleri de göz ardı etmemek gerek. Yani...

Değişim, sanıldığı gibi kolay tamamlanmayacak.

Bugün, "**Referandumdan evet çıkacak**" diye pozisyon alanların içinde kamufle olan etkili güç odaklarının ekonomi ve güvenlik algısı üzerinden karanlık senaryo kurgulamadıklarını düşünmek saflık olur.

Ve nihayet referandumu, rasyonel faktörler kadar sürprizler de belirleyecektir.

Bunlar pozitif ve negatif yönlü de olabilir.

Bakarsınız ki bir ABD ziyareti sonrası FETÖ ile ilgili beklenen karar gelebilir. Veya FETÖ yargılamaları sırasında yalan beyan ve kirli belge operasyonlarıyla siyasetin kimyası bozulabilir. **Aman dikkat!**

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberinin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberinin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **Darbecileri iade edin (3.2.2017)**
- > **Cumhurbaşkanlığı sistemine stratejik bakış (2.2.2017)**
- > **Alenen ekonomik savaş! (31.1.2017)**

SABAH

SABAH